บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสอนแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับพื้นฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และเพื่อพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้แบบเรียนเพื่อหาประสทธิภาพของแบบเรียน กับกลุ่มทดลองที่สถาบัน NUS Extension ประเทศสิงคโปร์ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
4. แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมุติ
5. แบบประเมินการทดสอบทักษะการพูดหลังเรียนจบ

ผลจากการทดลองการใช้แบบเรียนจำนวน 30 ชั่วโมงแบ่งเป็นคาบล่ะ 2.30 ชั่วโมง กับผู้เรียนกลุ่มทดลองจำนวน 12 คน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ ความต้องการทัศนคติ ปัญหาต่างๆของผู้เรียนและผู้สอนในประเด็นต่างๆที่มีต่อแบบเรียน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวทำให้ได้วิธีสอนและแบบเรียนที่เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนจำนวนทั้งหมด 12 บท จากนั้นจึงออกแบบคู่มือการใช้แบบเรียน แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลัง เรียนตามลำดับ เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้าง เนื้อหา ภาษาที่ใช้ในแบบเรียนและความเหมาะสมของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำแบบเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มจากให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน และในระหว่างกระบวน การเรียนการสอนผู้วิจัยได้บันทึกคะแนนการแสดงบทบาทสมมุติของผู้เรียนในแต่ละบทเรียน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดทุกครั้งหลังเรียนจบในแต่ละบทเรียนเพื่อดูพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน เมื่อจบกระบวนการทดลองการใช้แบบเรียน ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบทดสอบหลังเรียนและทดสอบทักษะการพูด จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผล ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ การทดสอบค่าสถิติ t-test และค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน เพื่อหาคุณภาพแบบเรียน จากนั้นจึงสรุปผลการวิจัยโดยใช้รูปแบบตาราง และการบรรยาย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยทำให้ได้เอกสารแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนที่ ที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วย 12 บท ดังนี้

Lesson 1 Greeting and Introducing Oneself
Lesson 2 How are you?
Lesson 3 Family and Occupation
Lesson 4 Where is it?
Lesson 5 How can I get there?
Lesson 6 What is it called?
Lesson 7 What is it like?
Lesson 8 Are you free?/Time
Lesson 9 Is he in?
Lesson 10 How much does it cost?
Lesson 11 Business trip.
Lesson 12 To have lost something and report.

รูปแบบของแบบเรียนในแต่ละบทเรียนประกอบด้วย คำอ่านสัทอักษร คำศัพท์ ตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์ บทสนทนา และแบบฝึกหัด การหาประสิทธิภาพแบบเรียนผู้วิจัยใช้รูปแบบเชิงประจักษ์โดยการนำแบบเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองและวิเคราะห์ผล ปรากฏว่าได้ค่า t อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 49.698 ที่ระดับนัยสำคัญ .00 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยได้คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยรวมเท่ากับร้อยละ 17.00 ได้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยรวมเท่ากับร้อยละ 81.58 ได้ค่าเฉลี่ยรวมจากการแสดงบทบาทสมมุติที่ 30.48 จากคะแนนเต็ม 50 และได้คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 81.04 ได้คะแนนการทดสอบทักษะการพูดหลังเรียนจบค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 82.04 เมื่อเทียบกับเณฑ์ที่กำหนด สามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนเล่มนี้เป็นแบบเรียนที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือโดยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

E1/E2 (75/75) โดยได้ค่าเฉลี่ย 81.04 / 81.58 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถผ่านเกณฑ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอนโดยได้คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเฉลี่ยรวม 81.04 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวแรก และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดโดยได้ค่าเฉลี่ยนรวมเท่ากับ 81.58 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวหลัง จากการทดสอบประสิทธิภาพดังกล่าว ถือได้ว่าแบบเรียนเล่มนี้มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับชาวต่างประเทศที่สถาบัน NUS Extension ประเทศสิงคโปร์ ได้อย่างเหมาะสม

ด้านความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่สถาบัน NUS Extension จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏว่าผู้เรียนมีความสามารถการใช้ภาษาไทยเพิ่มขึ้นเป็นที่น่าพอใจ โดยสามารถผ่านเกณฑ์การแสดงบทบาทสมมุติระหว่างเรียนได้ค่าเฉลี่ยรวม 30.48 จากคะแนนเต็ม 50 และสามารถผ่านการทดสอบทักษะการพูดเมื่อเรียนจบได้ค่าเฉลี่ยรวมที่ 82.04 และได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียนรวมที่ 81.58 มากกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน (ผลการทดสอบก่อนเรียนได้ค่าเฉลี่ยที่ 17.00) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดสามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาไทยเพิ่มขึ้นโดยมีความสามารถการใช้ภาษาไทยอยู่ในระดับดีมาก

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศครั้งนี้ พบว่าสมารถตอบสนองการขาดแคลนเอกสารตำราประเภทแบบเรียนสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยที่สถาบัน NUS Extension ประเทศสิงคโปร์ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพปัญหาการขาดแคลนแบบเรียนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน เนื่องจากในการเรียนการสอนแต่ละครั้งผู้สอนต้องเตรียมแบบเรียนเอง และแบบเรียนจะเปลี่ยนไปตามอาจารย์ผู้สอน ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านมาตราฐานการเรียนรู้เมื่อเปลี่ยนผู้สอน และโดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนต้องการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้เรียนมักพบว่าตนเองมีความสามารถการใช้ภาษาไทยไม่เท่าเทียมกับผู้ร่วมชั้นเรียนคนอื่นๆ นอกจากนี้ยังอาจส่งผลกระทบต่อมาตราฐานด้านคุณภาพการเรียนการสอนและชื่อเสียงของ NUS Extension อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติขึ้นมาเพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาดังกล่าวโดยขั้นต้นผู้วิจัยได้สำรวจทัศนคติในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อแบบเรียนก่อนการออกแบบแบบเรียนด้วยแบบสำรวจ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากแบบสำรวจดังกล่าวทำให้ในกระบวนการ การออกแบบ แบบเรียน เน้นที่ความสำคัญด้านการใช้ภาษาให้ได้ถูกต้องชัดเจนและการคัดเลือกเนื้อหาที่ทันสมัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมถึงวิธีการฝึกฝนการใช้ภาษาในทักษะการพูด สอดคล้องกับ ศรีวิไล พลมณี (2552 : เอกสารสัมนา) กล่าวว่า ... "โครงสร้างของหลักสูตรสำหรับภาษาที่สองควรประกอบไปด้วย ภาษา เนื้อหา และภาษาที่ใช้ โดยด้านเนื้อหาควรสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง อย่างการคัดเลือกและกำหนดเนื้อหาที่จะสอน เช่น เรื่องปุ๋ย ดิน วัชพืช และการทำส้มตำ เป็นต้น ทางด้านภาษาอย่างเช่นการฝึกทักษะการปฏิบัติ และการสื่อสาร เช่น เรื่องเสียง คำ วลี ประโยค และวาทกรรม และทางด้านการใช้ภาษา" ...

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาจัดเรียงลำดับเนื้อหาตามความเหมาะสมจากง่ายไปยาก โดยเริ่มต้นเนื้อหาจากการทักทาย ถามชื่อ ถามที่อยู่ อาศัย ซื้อของก่อน สอดคล้องกับ สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2549, หน้า 36) กล่าวว่า ... "การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับต้นสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนเป็นครั้งแรก บทเรียนในแบบเรียนโดยมากจะเน้นเรื่องการทักทาย ถามชื่อ ที่อยู่ อาหาร และทิศทางก่อนซึ่งใช้เป็นแบบแผนส่วนมากสำหรับหนังสือแบบเรียนภาษาต่างประเทศเกือบทุกภาษา" … เมื่อได้แบบเรียนที่เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในขณะทดลองใช้แบบเรียน จากการสังเกตตามสภาพจริงพบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือล้นในการเรียน มีความสนใจในบทเรียนและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะ โดยเฉพาะการแสดงบทบาทสมมุติ ผู้เรียนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนราบรื่น ส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สอดคล้องกับ พรรณี ชูทัย (2522, หน้า 261-263) กล่าวว่า … "ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต่างปรารถนาให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น และผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลัก สูตร ซึ่งบรรยากาศ ในชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ความปรารถนานี้ให้เป็นจริง" ... จากทัศนะดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนสามารถส่งผลต่อทัศคติการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้และทำให้เกิดบรรยากาศสนุกสนาน ราบรื่น น่าเรียน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กฎการเรียนรู้ของ Krashen, (1986) อ้างใน บุษบา สุวรรณโสภณ (2539, หน้า 2)ได้กล่าวถึงการรับรู้ทางภาษาที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ประกอบไปด้วยปัจจัย 3 ประการ

ประการแรก คือ แรงจูงใจ (Motivation) กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงในการเรียนภาษา ที่สองจะเรียนรู้ได้ดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประการที่สอง คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและมองตนเองในด้านดี (Good Self-image) จะเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ดี

ประการที่สาม คือ ความวิตกกังวล (Anxiety) กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลในการเรียนอยู่ในระดับต่ำจะมีความพร้อมในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลในการเรียนสูง

ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้สร้างแบบเรียนตามหลักการการสร้างตำราที่มีขั้นตอนชัดเจน โดย ได้ประยุกต์จากทฤษฎีการสร้างสื่อการสอนของ Branson, (1978) The IPISD Model (The Inter - services Procedures for Instructional Systems Development) ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นโดยกองทัพสหรัฐอเมริกาและศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยฟลอริดา (ดูตารางภาพที่ 1) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analyze)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Develop)
4. การนำไปใช้ (Implement)
5. การควบคุม (Control)

จากทฤษฎีการออกแบบดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนและผู้สอน

เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถการใช้ภาษาไทย สามารถสื่อสารภาษาไทยได้จริงในชีวิตประจำวัน และสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจนตรงตามเป้าประสงค์หลักของแบบเรียน แบบเรียนเล่มนี้จึงได้ยึดหลักการฝึกฝนโดยวิธีการอ่านอย่างง่ายด้วยสัทอักษรก่อนเข้าสู่เนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับระบบสัทอักษรและเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยก่อน ทั้งนี้วิธีการสอนนี้ผู้วิจัยได้แนวคิดมาจากการศึกษาตำราที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนภาษาที่สองและจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งจากการสังเกตตามสภาพจริงในชั้นเรียนและจากผลการประเมินการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียน ผู้วิจัยพบว่าวิธีการนี้มีประโยชน์มาก เนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้เรียนจำสัญลักษณ์แทนเสียงต่างๆ ได้รวดเร็วขึ้นและสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจนขึ้น เนื่องจาก มีระบบในการถ่ายเสียงด้วยสัญลักษณ์แทนเสียงที่ชัดเจน สอดคล้องกับ Underhill, (2008 : เอกสารการสัมนา) ที่เชื่อว่าการฝึกผู้เรียนภาษาที่สองให้รู้จักและเคยชินกับตัวสัญลักษณ์แทนเสียงด้วยการอ่านก่อนจะทำให้ผู้ เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้เร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สำหรับระบบสัทอักษรในแบบเรียนผู้วิจัยได้ใช้ระบบสัทอักษรที่ได้ปรับแต่งแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนจากระบบเดิมเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของ ศรีวิไล พลมณี (ดูตารางที่ 3) ซึ่งจากการสังเกตระหว่างการเรียนการสอน ผู้วิจัยพบว่าขณะฝึกการอ่านด้วยสัทอักษรผู้เรียนไม่สับสนกับสัญลักษณ์แทนเสียงและสามารถจำสัญลักษณ์ได้ดีอยู่ในระดับน่าพอใจ

ข้อควรปฏิบัติขณะฝึกอ่านสัทอักษรผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนเปล่งเสียงให้เต็มเสียงและให้ผู้เรียนฝึกอ่านจนผู้สอนแน่ใจแล้วว่าผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด จึงค่อยเข้าสู่บทเรียน เมื่อเรียนในบทถัดไปจะพบว่า ผู้เรียนมีความคล่องในการออกเสียงและชัดเจนมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งการฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับระบบสัทอักษรด้วยการอ่านก่อนการเข้าสู่เนื้อหาจริงถือได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนให้ผู้เรียนก่อนการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike อ้างถึงใน Hergehahn and Olson (1993, pp. 56-57) กฎการเรียนรู้ของ Thorndike สรุปได้โดยสังเขปดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ ก่อนที่จะมีการเรียนการสอนเกิดขึ้นต้องสำรวจความพร้อมของผู้เรียนว่าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจหรือยัง ถ้ายังไม่พร้อมต้องมีการจูงใจให้เกิดความพร้อม แล้วจึงสอนให้เกิดการเรียนรู้โดยยึดหลักความพึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวรถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

3. กฎแห่งการใช้ การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่ออยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้นอกจากการฝึกฝนการอ่านสัทอักษร และการแสดงบทบาทสมมุติแล้ว การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียนจบในแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยได้สังเกตพบว่า จะส่งเสริมพัฒนาการด้านโครงสร้างภาษาของผู้เรียนให้ดีขึ้นโดยผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแต่งประโยคในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ จะเห็นได้ชัดเมื่อผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติระหว่างเรียน ผู้เรียนที่ทำคะแนนแบบฝึกหัดได้คะแนนดี ก็จะสามารถพูดได้ดีข้อควรระวังสำหรับผู้สอน เมื่อพบว่าผู้เรียนที่ไปเมืองไทยบ่อยๆมีการใช้คำศัพท์แปลกใหม่มาถามและพยายามใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรระวังในการให้คำศัพท์และอธิบายคำศัพท์ที่เกินเนื้อหาในแต่ละบทมาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จนเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนบางส่วนที่ไม่มีประสบการณ์ไปเมืองไทยบ่อยๆสับสน และอาจทำให้การเรียนการสอนไม่สามารถไปถึงเป้าประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละบทได้

หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ผู้วิจัยพบว่าความสามารถทักษะการพูดของผู้เรียนกลุ่มทดลองอยู่ในระดับดีและดีมาก ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบในกระบวนการเรียนการสอนและการสัมภาษณ์ผู้เรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน สามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถการใช้ภาษาไทยเป็นที่น่าพอใจ โดยสามารถติดต่อสื่อสารกับคนไทยได้รู้เรื่องและมีความสุขกับการใช้ภาษาไทยในการท่องเที่ยวที่เมืองไทย เพราะผู้เรียนสังเกตพบว่า เมื่อใช้ภาษาไทยกับคนไทย จะได้รับความเอื้อเฟื้อมากขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนได้เสนอแนะให้มี บทเรียนภาษาไทยเพื่อธุรกิจ และผู้เรียนมีความประสงค์ที่จะเรียนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

จากการทดลองใช้แบบเรียนผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนมากมีความต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อใช้ในธุรกิจ และมีความสนใจที่จะเรียนต่อภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้นไป ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับกลางและระดับสูง บทเรียนภาษาไทยเพื่อธุรกิจ และแบบเรียนที่รวบรวมวิธีใช้ไวยากรณ์ไทยที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันสำหรับชาวต่างประเทศโดยได้รับการยอมรับจากเจ้าของภาษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved